

Православни основац

❁ Дјечји часопис Епархије звоничко-тузланске ❁ БРОЈ 2 ❁ ГОДИНА 2019 ❁

Духовне
приче

Молитве

Дјечије
пјесме

Покажи
знање

Јеванђелске
поуке

СВѢТИ САВА

ПРАВОСЛАВНИ ОСНОВАЦ

САДРЖАЈ

- 04** ХРИСТОС СЕ РОДИ!
- 06** МОЛИТВА ЗА ПРИЈАТЕЉЕ
- 07** ОЗНАЧИ РИЈЕЧИ
- 08** ОД СВ. САВЕ ДО ПАТРИЈАРХА ПАВЛА
- 10** ОПРОСТИ НАМ, БОЖЕ
- 11** ПРАЗНИЦИ
- 12** ЖРТВОВАЊЕ ЗА БЛИЖЊЕГ
- 15** БОГ ЈЕ КАО ШЕЋЕР
- 16** ПОУЧНА ПРИЧА
- 18** УМЈЕТНИК И ГРИЈЕХ
- 19** ПРИЧА О ДОБРУ
- 20** СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ
- 22** У ЛАЖИ СУ КРАТКЕ НОГЕ
- 23** ХРИСТОС ЈЕ БИО ДЈЕЧАК
- 24** УСАМЉЕНА НА БОЖИЋ
- 25** ХИМНА ЛЈУБАВИ
- 26** ВАСКРСЕЊЕ
- 29** ОПРЕМАЊЕ КАБИНЕТА ВЈЕРОНАУКЕ

Издази са благословом
Његовог Преосвештенства
Епископа зворничко-тузланског
г. ФОТИЈА

Година I, број 2,

Издавач:
Издавачка кућа Епархије
зворничко-тузланске Синај

За издавача:
ђакон **Бојан Чечар**

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР
протојереј-ставрофор
Јован Михајловић
презвитер
Синиша Шаренац
протођакон
Драган Поповић
ђакон
Бојан Јокановић
ђакон
Владо Мојевић

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

**Христос се роди, драга браћо и сестре,
Христос се роди да нас ослободи!**

Христос се роди – убоги и сиромашни,
не очајавајте! Зар није Он сам био сиромашан,
рођен у витлејемској пећини да би и ви имали наду?

Христос се роди – трудбеници и радници,
живите од дела руку својих. Зар није сам Христос
био радник – дрводеља, припремајући крст свој,
поучавајући нас да живимо од дела руку својих?

Христос се роди – доктори и лекари,
помажите оболелима и немоћнима. Зар није Он
чинио највећа чудеса, исцељивао сваку болест да
би нам показао да и ми треба тако да чинимо?

**Христос се роди – учена господо, професори и
научници,**
знајте да је ваше знање дар од Бога. Зар није Он
највећи Просветитељ и Научник – који је небо и
земљу премудро створио?

**Христос се роди – државни службеници и
политичари,**
радите за добро народа и служите Му. Зар није
Господ дошао као слуга у овај свет и принео себе
на жртву, показујући нам тако пут?

Христос се роди – браћо свештеници и монаси,
 следујте Христу и будите Његови истински
 следбеници и сведоци. Зар није Он као Син
 Божији дошао у овај свет као Спаситељ и Вечни
 Архијереј и као Светлост овога света очекујући
 од нас да и ми такви будемо?

Христос се роди – драга децо,
 радујте се и веселите, поштујући своје родите-
 ље и чувајући своју безазленост. Зар није Господ
 ради вас деце и ради свих нас људи, као Дете
 рођен од Пресвете Богородице, да би ми сви по-
 стали деца Божија?

Христос се роди – сунце и месече,
 и звезде небеске и сва твари,
 ангели Божији и пастири.

Христос се роди да нас ослободи!
Христос се роди – Ваистину се роди!

Ејиској зворничко-џузлански
Фоџије

О Божићу, 2018. год.

Фоџије

МОЛИТВА ЗА ПРИЈАТЕЉЕ

Предобри Боже, молим Те, исажи своју доброту свима, који ме због Тебе љубе, који се за мене жртвују и због мене трпе тјелесне и душевне боли.

Удијели снаге свима којима је потребна Твоја помоћ, услиши жеље оних којима сам обећао да ћу се за њих молити или за које сам дужан молити.

Ја их све љубим, небески Оче, јер их Ти љубиш.

Ти си ми их дао као браћу и сестре у Христу и хоћеш да их љубим као што их Ти љубиш.

Пошаљи нам свима свога Светога Духа љубави, да бисмо у слози испунили Твоју свету вољу.

Амин.

ОЗНАЧИ РИЈЕЧИ

Пред тобом се налазе двије иконе означене словима А и Б. Поред попуњених ријечи напиши једно од та два слова, или евентуално оба слова, односно покажи на коју икону се ријеч односи.

Богојављење

Свети Јован

Аврам

Андреј Рубљов

Голуб

Три путника (анђела)

Јордан

Мамријска равница

Крштење

19. јануар

Света Тројица

„Ово је Син мој љубљени,
који је по мојој вољи.”

ОД СВЕТОГА САВЕ

Прошло је 800 година (8 вијекова) од када је Српска православна црква добила своју самосталност. Те, сада већ давне, 1219. године један скромни визионар, владарског поријекла по имену Сава Немањић, одлучио је да своме роду остави највећи аманет који неко за свога живота може да остави. Ишао је Сава код цариградског патријарха Манојла Сарантена да тражи своме роду утврђење свог просветитељског рада. Патријарх му услиши молбу и даде српском народу самосталну Српску архиепископију. За првог архиепископа постављен је лично Сава Немањић.

Од тада су пролазиле године а српски народ вођен својим пастирима постајао је још светији и побожнији. Није било куће у којој се није поштовала вјера православна. Цијенили су се поштење и правда. Добијали су Срби само похвале од других народа за своје достојанство које се темељило на Православљу - Светосављу.

Многи Срби су као свети уписани у календар Цркве и ми им се молимо и из њихових живота учимо какви треба да будемо. А да се свет може бити и у данашње вријеме, говори нам примјер патријарха Павла који је својим животом многе наше савременике утврдио у вјери и распламсао љубав према Богу и ближњима. Његова главна порука гласила је „будимо људи”. Иако патријарх, живио је скромно,

ДО ПАТРИЈАРХА ПАВЛА

али са великим дјелима и снажним ријечима. Сјетимо се неких његових поука и порука:

„Проћи ће све, али душа, образ и оно што је добро остаје заувјек”.

„Чувајмо се од нељуди, али се још више чувајмо да и ми не постанемо нељуди”.

„Бог нас је створио људима и тражи од нас да то и будемо. Нема таквих времена у којима то не би могли бити и не би били дужни да то будемо”.

Ми ћемо се ове године сјетити многих великана наше Цркве. Оживјећемо успомену на њих и у својим школама, храмовима и другим институцијама слушаћемо дивне ријечи о њима. Велики је народ који има тако дугу историју своје Цркве, као и тако велике људе који су били хришћани у Српској православној цркви.

**НЕКА НАМ ЈЕ СРЕЋАН ЈУБИЛЕЈ:
„ОСАМ ВИЈЕКОВА
СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ”**

ОПРОСТИ НАМ, БОЖЕ

Јуче је поново причала чаршија
како негде доле на југу далеко
гори опет наша патријаршија
а ја сам плачући, само клек'о.

Опрости нам, Боже, за поступке наше
продасмо све живо и земљу и душе
највише ме ипак моје мисли плаше,
не дају да спавам, целу ноћ ме гуше.

Ко сам ја и зашто овде да постојим
када доле и даље моју земљу краду
чега могу више да се плашим, бојим,
изгубио све сам, ал' још имам наду.

Окружен људима којима је страна,
непозната, несхваћена, историја давна
због тога ми неће зацелити рана
дигли „Срби” руке од Косова равна.

Али ја ћу ипак подигнути глас
окружен бојама старих барјака,
ево мене а ето и вас —
позив чека сад чопор курјака.

Јован Јовановић Змај
(1833-1904)

ПРАЗНИЦИ

Напиши имена апостола. (Стављено је прво слово)	П	А	Ј	Ј
	Ф	В	М	Т
	Ј	С	Ј	Ј
	А	З	Ј	И

Преознај и поредај празнике, онако када су се хронолошки догодили.

1 _____

4 _____

2 _____

5 _____

3 _____

6 _____

ЖРТВОВАЊЕ ЗА БЛИЖЊЕГ

Више од три године имао сам болест очију. Патио сам од врло јаке далековидости, а онда је наступило и запаљење десног ока, тако да сам готово био полуслијеп, када сам отишао у болницу.

Тамо су ми рекли да болујем од кератитиса и да сам се вјероватно заразио на базену у Војној академији, гдје сам радио као учитељ пливања. Послије годину дана неуспјелог лијечења лекар ми је саопштио да ми се вид може повратити једино ако на десно око пресади здраву рожњачу. Новца, међутим, нисам имао за тако скупу операцију. Када сам то рекао својој жени, она ми је на моје велико изненађење предала штедну књижицу на којој је, ни сам не знам како, успјела да уштеди 20.000 нових тајванских долара.

„Ако не буде довољно”, рекла је, „набавићемо још. Неписменима као што сам ја, не вриједи много што имају очи, али је са тобом другачије. Ти си писмен човјек и теби је вид потребан”. Тако сам захваљујући новцу, који је моја жена цијелога живота штедјела, успио да се упишем на листу пацијената једног познатог лекара. Нисам чекао ни мјесец дана, а доктор ми јави

да је пронашао даваоца. Имао сам велику срећу, јер су људи чекали и по неколико година да се нађе погодна особа. Наиме, требало је да човјек умре у болници под надзором љекара и да његова породица да сагласност да се одмах послуже његове смрти приступи пресађивању. Дакле, ступио сам у болницу пун наде.

Када су ме, послуже операције, износили из операционе сале моја кћер Јунг пришла је носилима, нагла се нада мном и тихо рекла: „Све је добро прошло. Мама је хтјела да дође али се плашила да ти не смета...”

„Нека не долази!”, рекао сам. Нисам желио да ме посјети. Тешко сам је подносио и код куће, а камолу у болници. Оженио сам се њоме по жељи родитеља, када ми је било деветнаест година. Мој отац и њен отац били су велики пријатељи и још прије нашег рођења обећали један другоме да ће се ородити, ако се догоди да један има сина а други кћер.

Своју супругу сам први пут видио на дан свадбе. Кад је скинула традиционални црвени вео и када сам видио њено лице – ужаснуо

сам се. Лице јој је било пуно ожиљака од богиња, збрчкано и некако безбојно. Обрве је имала ријетке и очне капке поднадуте. Било јој је деветнаест година, а мени је дјеловала као да јој је четрдесет. Био сам просто ван себе. Преклињао сам родитеље да ме не тјерају да се женим таквом наказом, али ништа није помогло. Мати ме је тјешила да љепота није најважнија у животу, да је моја невјеста добра и честита дјевојка и да ћу је завољети када је боље будем упознао. Међутим, ја сам њу још тога првог дана омрзнуо. Нисам хтио да је погледам, нити да говорим са њоме, одселио сам се на Војну академију и напустио и њу и родитеље. У школи сам остао и за вријеме љетњег распуста све док мој отац није послао по мене једног нашег рођака и наредио ми да се вратим кући.

Жену сам затекао како спрема вечеру. Када сам ушао, подигла је главу и насмијешила ми се, али ја јој нисам отпоздравио.

Мати ми је стално пребацивала и говорила да се тешко огрешум о жену, да је она добра, мирна и послушна. „Већ је пола године у нашој кући и од јутра до мрака не престаје да ради за нас. Ниједном се није пожалила на

тебе, ниједном је нисмо видјели да је заплакала, али знај, сине мој, да она у себи, у својој души горко пати. Још једном сам послушао своје родитеље и тада се вратио кући, али моја осјећања према мојој жени нису се промијенила. Трудио сам се да је не примјећујем. Говорила је тихо, а када сам је понекад грдио, понизно је ћутала. Презирао сам је из дна душе што до те мјере нема поноса. Током тридесет година нашег брачног живота ријетко кад сам јој се осмјехнуо, а никада и никуда нисам са њом изашао. Било је дана када сам желио њену смрт.

И поред свега, она је према мени показала више стрпљења и љубави него било ко други кога сам познавао. Када сам дошао на Тајван имао сам низак чин у војсци и моја зарада је једва достигала да

се прехранимо и платимо кирију. Наше дјетенце је било болешљиво и много нас је коштало, тако да је моја жена, онако неписмена и нешколована, покушавала и сама нешто да заради. Пошто би посвршавала домаће послове, плела је сламнате шешире и асуре. Када смо се преселили у једно рибарско мјесто, крпила је рибарске мреже, а док смо живјели у унутрашњости, на сјеверу земље, научила је да украшава грнчарију. Ја сам често био службено одсутан, али нисам морао да бринем за кућу и дјецу. У том погледу могао сам се сасвим на њу ослонити.

Када сам пензионисан, настанили смо се у једној кућици на периферији града, јер нисам желио да моји познаници долазе ка нама и виде моју жену. Иначе, наша кћер Јунг већ је била свршила школу и радила, док је наш син, млађи од ње, још увијек студирао. Молио сам Јунг да не спомиње своме брату операцију да га не би ометала у учењу, па ме је тако само она обилазила у болници. Донијела ми је, чак, и транзистор да бих прекинуо дуге болесничке дане које сам проводио са завојем на очима. Имао сам тада времена исувише и почео сам да размишљам о своме протеклом животу. Први пут осјетих стид што сам забранио својој жени да ме посјети. Када су ми након петнаест дана скинули завој, био сам јако узбуђен и једва се усудио да отворим десно око. „Видите ли

свјетлост?“, запитао ме је лекар. „Да, видим изнад себе” – „То је лампа”, рече он.

Операција је успјела и послије недјељу дана толико сам се опоравио да сам, полазећи кући, већ могао видјети прозор, кревет, шољицу од чаја на ноћном сточићу...

Док смо се колима враћали кући моја кћер је све вријеме ћутала. Најзад, послије толико дана поново сам прекорачио праг своје куће! Моја жена је излазила из кухиње, носећи чинију са јелом. Када ме опази, само обори главу и рече: „Вратио си се”.

„Хвала ти што си ми помогла да платим болницу”, рекох. Чини ми се да је то било први пут за тридесет година да сам јој се за нешто захвалио.

Она брзо приђе столу, спусти чинију, па се окрете према зиду и поче нечујно да плаче.

„Мама, реци му, све му реци!”, кроз сузе повика наша кћер. „Нека зна да је рожњача била твоја!”

Ја је зграбих за рамена и погледах пажљиво. Лево око моје жене било је замућено као што је било моје прије операције!

Протресао сам је снажно.

„Златни Цвете”, (први пут сам тада изговорио њено име), „зашто, зашто си то учинила?”

Она само сакри лице на моје раме и настави тихо да плаче. Држао сам је тако загрљену, а онда се полако спустих на кољена крај њених ногу...

БОГ ЈЕ КАО ШЕЋЕР

Двадесеторо дјеце тог поподне-ва су били јако узбуђени, немирни, бучни. У учионицу је ушла вјероучитељица како би започео најављени тест из вјеронауке. Истог тренутка је наступила општа тишина и сва дјеца су са нестрпљењем ишчекивала питања.

Прво питање: „Ко је Бог?” почела је диктирати учитељица.

Друго питање: „Како знате да Бог постоји ако га нико никада није видео?”

Након двадесетак минута сва дјеца су учитељици предала одговоре. Она их прочита један по један. Првих деветнаест били су мање-више понављање онога што их је вјероучитељица поучавала на часовима: „Бог је наш Отац, створио је небо и земљу, море и све што постоји.” Сви одговори су били врло слични.

Потом учитељица прозове Луку, ситног, врло живахног плавог дјечака. Замолила га је да дође до

њеног стола и предаде му његов тест и замоли га да, гласно, пред свима, прочита своје одговоре. Лука, у страху да ће се осрамоти-ти пред цијелим разредом, бризне у плач. Но, учитељица га охрабри, те он, ипак, јецајући почне читати: „Бог је попут шећера који ми мама свако јутро отопа у млијеку за до-ручак. Ја не видим шећер у шољи-ци али, ако га мама случајно заборави ставити, одмах осјетим његов недостатак. Ето, тако и Бог, иако га не видимо, ако га нема, наш живот је горак, без укуса”.

Велики аплауз је одјекнуо учи-оницом, а учитељица је захвалила Луки на оригиналном, једностав-ном и тако истинитом одговору. Потом је додала: „Видите, дјецо, оно што нас чини мудрима није да знамо пуно ствари, него да смо увјерени да је Бог дио нашег живота”.

„Немојмо заборавити да додајемо овај ШЕЋЕР у наше животе!”

ПОУЧНА ПРИЧА

Разговор између Бога и човека

МОЛИТВА

Човек: Оче наш који јеси на небесима...

Бог: Да?

Човек: Не сметај ми. Видиш да се молим.

Бог: Али звао си Ме.

Човек: Звао?

Никог ја нисам звао. Само молим: „Оче наш који јеси на небесима”

Бог: Ево опет!

Човек: Опет, шта?

Бог: Па звао си Ме. Рекао си: „Оче наш који јеси на небесима”. Ево Ме, шта желиш?

Човек: Али ја нисам ништа тиме мислио. То је само свакодневна молитва, схваташ? Ја се редовно молим ‘Оче наш’. Од тога се осећам боље. То је као кад оба-виш неку дужност па се боље осећаш.

Бог: Па добро, настави.

Човек: Свети се име Твоје!

Бог: Чекај! Стани! Шта си тиме мислио?

Човек: Мислио чиме?

Бог: Па с тим ‘Свети се име Твоје’.

Човек: Па то значи и и и и и то. Боже, ја не знам што то значи. Откуд бих ја то знао? Па то је само део молитве. Него, дај ми реци шта то значи.

Бог: Буди свет, узвишен, поштован.

Човек: Види стварно, па то има слава. Заправо никада пре нисам о томе размишљао.

Бог: Добро, настави.

Човек: Дође царство Твоје. Буде воља Твоја, како на небу, тако и на земљи.

Бог: Ти то стварно мислиш?

Човек: Наравно, зашто не?

Бог: А шта предузимаш у том погледу?

Човек: Предузимам? Па ништа ваљда. Ја сам мислио да би било лепо да ти имаш све под контролом ту доле као што имаш тамо горе.

Бог: А да ли имам под контролом тебе?

Човек: Па, ја идем у цркву.

Бог: Не питам те то. Него, што ћемо с твојим пљувањем по ближњима? То ти је озбиљан проблем, знаш. Па онда, начин на који трошиш новац: само на себе, лажеш, крадеш, осуђујеш, ћушнеш своју жену и децу...! А да не говорим о филмовима које гледаш.

Човек: Чекај, стани мало! Што си се околио на мене? Нисам ја ни бољи ни гори од других који иду у цркву.

Бог: Опрости, мислио сам да хоћеш да ‘буде воља Моја’. А ако је то циљ, онда треба почети од оних који то моле. Као нпр. од тебе.

Човек: Слушај, Боже, морам завршити са овим, и онако траје дуже него иначе.

Бог: Но добро, хајде даље.

Човек: Хлеб наш насушни дај нам данас.

Бог: Требао би мало попустити с тим хлебом. Предебео си!

Човек: Ма чекај мало, што је ово? Дан за критику? Ја лепо кренем обавити своје свакодневне верске дужности, а Ти из чистог мира овако банеш и почнеш ме подсећати на моје несавршености.

Бог: Молитва је опасна ствар. Могао би се заиста променити. То ти сво време покушавам објаснити. Звао си ме и ево Ме. Ту сам. Настави се молити. Да чујем следећи део молитве.

Човек: Страх ме је.

Бог: Страх? Од чега?

Човек: Знам шта ћеш рећи.

Бог: Хајде, провери ме!

Човек: Опрости нам дугове наше, као што и ми опраштамо дужницима нашим.

Бог: А шта је било с Иваном?

Човек: Ево, видиш! Знао сам да ћеш и њега однекуд извући. Боже, зашто говори лажи о мени? Зашто шири приче лажне о мојој породици? Никад ми није вратио дуг. Заклео сам се да ћу с њим изравнати рачуне.

Бог: А твоја молитва? Шта ћемо с твојом молитвом?

Човек: Па нисам мислио озбиљно.

Бог: Ето, бар признајеш. Али није ти баш неки штос вући околу тај терет у себи, зар не?

Човек: Не, али боље ћу се осећати кад изравнам рачуне с тим комшијом.

Бог: Нећеш се осећати боље него горе. Освета није слатка. Помисли само како си већ несретан. Но, Ја то могу променити.

Човек: Како?

Бог: Ти опрости њему, а Ја ћу онда опростити теби. Тада ће мржња и грех бити његов проблем а не твој. Ти ћеш наћи мир у срцу.

Човек: Ма да, у праву си. А и више него што се желим осветити њему, желим бити У РЕДУ с тобом (уздах) но добро, опраштам му. Свакоме ко иде и наоколо ради људима свињарије какве он ради треба помоћи да се извуче из тог. Покажи му некако прави пут.

Бог: Ево видиш. Одлично. Ниси још готов са својом молитвом. Настави.

Човек: И не уведи нас у искусење, него избави нас од зла.

Бог: Добро, добро, учинућу то. Само се не

доводи у ситуације у којима можеш пасти у искусење.

Човек: Шта с тиме мислиш?

Бог: Па рецимо, не пали ТВ кад знаш да требаш обавити још неке друге ствари. Исто тако, што се тиче времена које проводиш с пријатељима у кафићу, ако не можеш утицати на разговор да иде у позитивном смеру, можда би требао још једном размислити о вредности тог пријатељства. Такође, не би се требао такмичити и упоређивати са комшијама и пријатељима. И молим те, немој Ме користити као излаз за нужду.

Човек: Не разумем ово задње.

Бог: О знаш, ти, знаш! Учинио си то већ сто пута. Увалиш се у неприлике и онда дотрчиш к мени вичући 'Боже, помози ми да се извучем из ове фрке и обећавам Ти да то више никад нећу учинити!' Сећаш се таквих договора које си покушао склопити са мном?

Човек: Да, сећам се. Заиста се стидим.

Бог: Де, де хајде, заврши с молитвом.

Човек: Амин.

Бог: Знаш ли шта то значи?

Човек: Не, али волео бих знати. Желео бих да Ти угодим. Видим какву сам збрку направио од свог живота. И видим како би било супер да postanем један од твојих следбеника.

Бог: Управо си одговорио на своје питање. Е па сад, кад су неки од старих грехова извучени на површину и уклоњени, тешко је наћи речи да се опише шта све можемо заједно.

Човек: Боже, хајде да учинимо нешто од мене, је ли договорено?

УМЕТНИК И ГРЕХ

Уметник је радио слику, на којој је требало представити анђела. За модел изабере једног младића пре-красне лепоте.

Кад је слика била готова, многи су долазили да се диве лику анђе-ла и налазили да он у потпуности одговара нашој представи о анђе-лима. Али уметник је зажелео да поред анђела наслика и ђавола, као сушту противност. Но одговара-јући модел никако да нађе. Пуних

десет година тражио је и најзад га нашао међу затвореницима. Боље супротности анђелу није могуће замислити. Али како се уметник силно изненадио, кад је сазнао да је овај затвореник био исти онај де-чак, који му је раније послужио као модел анђела! Шта га је тако нагр-дило и унаказило? Грех. Био вели-ки или мали, грех оставља свој пе-чат на нашем лицу. (Златоуст)

Према предању, Господ је, поу-чавајући своје ученике смјерности, узео једно дијете и рекао: „Ко се понизи као дијете ово, онај је нај-већи у Царству небеском”.

То дијете био је Игњатије. Када је одрастао, био је ученик Светог Јована Богослова, а касније епи-скоп у Антиохији, гдје је први увео антифонски начин појања у цркви.

То је појање за двије пјевнице тако да кад на једној страни поја-ње престане, на другој почиње, а овај се начин појања Светом Иг-њатију чудотворно открио. У то вријеме је цар Трајан, пролазећи

кроз Антиохију у ратном похо-ду против Персије, чуо за Светог Игњатија и покушао да га савје-тима и пријетњама, чак понудом сенаторске титуле, окрене од вје-ре. Кад није успио, наредио је да га окованог пошаљу у Рим и баце у арену пред звијери.

Тешки пут од Антиохије до Рима светитељ је провео у мо-литви и жељи да страда за свога Господа. Лавови су га растргли у римској арени 106. године. Од све-титеља и мученика остало је само његово срце испуњено љубављу за Господа Исуса Христа.

Свети Јустин Нови Ђелијски

» Јеси ли тужан, у Светом Писму ћеш наћи утехе;	» Јеси ли немудар - мудрост;
» Јеси ли жалостан - радост;	» Јеси ли рђав - доброту;
» Јеси ли гневан - укроћење;	» Јеси ли злочинац - милост и правду;
» Јеси ли сладострастан - целомудрије;	» Јеси ли човекомрзак - љубав.

ПРИЧА О ДОБРУ

ОНА ЈЕ ПЛАТИЛА НАЈВИШУ ЦИЈЕНУ

Продавац је стајао за тезгом продавнице и расејано гледао на улици. Једна мала дјевојчица је пришла продавници, буквално се залијепивши за излог. Када је нашла оно што је тражила, њене очи заблесташе од одушевљења. Ушла је у продавницу и замолила да јој се покажу перле од тиркиза.

- Желим да купим ове перле сестри. Да ли имате и љепо паковање за њих? - питала је дјевојчица.

Власник дућана неповјерљиво је погледао дјевојчицу и упитао:

- А колико имаш новца?

Дјевојчица је извадила из џепа марамицу, одмотала је и испразнила на тезгу прегршт ситнине. Са надом у гласу, запитала је:

- Је л' ово довољно?

Тамо је било свега неколико ситних новчића. Али дјевојчица је надахнуто наставила: „Знате, ја желим да поклоним нешто својој старијој сестри. Наша мама је давно умрла, и од тада се она брине о нама. За себе јој уопште не остаје времена. Данас јој је рођендан и ја сам удјећена да би она била срећна да добије такве перле, оне јој врло пристају уз боју очију”.

Човек је узео перле, зашао у унутрашњост продавнице, донео кутијицу, смјестио у њу тиркиз, обмотао траком и завезао машну.

- Узми! - рече дјевојчици. - И носи пажљиво!

Дјевојчица је истрчала из продавнице и радосно пожурила кући. Крајем радног дана, праг те исте продавнице је прекорачила лепа млада дјевојка. Власник дућана одмах је запазио малу породичну сличност с маленом посјетитељком, која је купила перле тог дана. Она је извадила из торбице и ставила на тезгу кутијицу познату продавцу, а затим папирно паковање и развезану машну.

- Ове перле су купљене овдје? Колико су коштале?

- А! - узвикнуо је власник. - цијена било које робе у мом дућану је увек тајни договор између мене и купца.

Дјевојка је изјавила: Али моја сестра је имала свега неколико новчића. Јер перле су од правог тиркиза? Оне су сигурно доста скупе. Ми то не можемо приуштити.

Човек је пришао тезги, узео бисере, с нежношћу и топлотом их поново упаковао, предао девојци и рекао:

- Она је платила највишу цијену... вишу него што би могао да плати било који одрасли: она је дала све што је имала.

Тишина је испунила малени дућан, и две сузе скотрљале су се низ лице дјевојке, која је притискала у рукама омалени завежљај...

СРЕТЕЊЕ ГОСПОДЊЕ

Радуј се благодатна Богородице Дјево, јер из Тебе засија Сунце правде Христос Бог наш, који просвећује оне у тами; весели се и Ти, Старче праведни, који си примио у наручје Ослободиоца душа наших, дарујући нам Васкрсење. (тропар празника Сreteња)

Празник Сreteња Господњег ми православни хришћани прослављамо 15. фебруара, четрдесет дана по празнику Рођења Христовог - Божића.

На овај дан су Пресвета Богородица и праведни Јосиф у четрдесети дан по Христовом рођењу, донијели малог Богомладенца Христа у јерусалимски храм да би га, као што је то налагао Мојсијев закон, „посветили Господу”. У храму је био побожни старац Симеон, који је живио у Јерусалиму. Према предању Симеон је био један од преводилаца Светог Писма са јеврејског језика на грчки и посумњао је да је смисао тачан када је прочитао да ће Дјевица родити сина. Превео је то само као „млада жена”, али му је Анђео Господњи задржао руку кад је покушао да тако упише превод, уз напомену да је пророчанство тачно. Анђео је рекао да ће Симеон живјети све док не види то пророчанство пророка Исаије, те је поживио 360 година. Пошто је

видио божанског младенца, Симеон је повјеровао да се пророчанство остварило. Старац је у Исусу познао обећаног Месију, благословио га и захвалио Богу што му је омогућио да види Спаситеља. Будући да је узео тада Христа у руке добио је назив Богопримац.

Догађај Сreteња Господњег ушао је и у богослужење Цркве. Наиме, на вечерњем богослужењу читају се ријечи молитве праведног Богоносца које изговара са Богомладенцем у наручју - „Сада отпушташ у миру слугу својега, Господе, по ријечи Својој; јер видјеше очи моје Спасење Твоје, које си припремио пред лицем свих народа. Свјетлост, да просвјећује незнабошце, и славу народа Твога Израиља”.

Овај празник нам говори не само о сусрету старца Симеона и Богомладенца Христа, већ и о сусрету Бога и човјека, човјекове душе са Богом, али и о сусрету Старог и Новог завјета.

Сreteње Господње описано је у Јеванђељима гдје се међу свједоцима помиње и Ана, кћи Фануилова, која је присуствовала Сreteњу Господњем, и потом објавила становницима Јерусалима да је „коначно стигао онај који је одавно најављиван и очекиван”.

Према предању фарисеји су обавијестили цара Ирода о догађају у јерусалимском храму. Увјерен да је то нови цар кога су најавили пророци са Истока, Ирод је наредио да убију Исуса. Међутим, према упутству Анђела Божјег, Света породица је већ била на путу за Мисир. У Мисиру су остали све до Иродове смрти, а затим су се вратили у Назарет. „А дијете је расло и јачало духом, и пунило се премудрошћу и благодат Божија бијаше на њему”. (Лк. 2,40)

Сретење као црквени празник је установљен још у најстаријем добу хришћанства, али се свечано почео прослављати тек око 541-542. године, за вријеме цара Јустинијана. У Цариграду и околини се појавио велики помор, који је за

три мјесеца однио десет хиљада живота, а у Антиохији се јавише јаки земљотреси. На Сретење су служена молитвословља након којих су невоље престале.

У српској историји овај празник заузима веома значајну улогу. Дан Сретења 1804. године пресудан је за историју српског народа, јер је тог дана Карађорђе Петровић подигао у Орашцу Први српски устанак, док је 1835.. године у Крагујевцу проглашен и први устав Кнежевине Србије, познат као Сретењски устав.

*ђакон Горан Марјановић,
вјероучијел у
ЈУ ОШ „Свети Сава”
у Броду*

У ЛАЖИ СУ КРАТКЕ НОГЕ

На крају села у једној шумици била је једна мала кућица. У тој кућици је живјела једна породица. Та породица је била веома поштена. Сви у породици су се међу собом вољели и поштовали. Били си сиромашни. Једнога дана дјечаци из те породице су се потукли са другарима. Учитељица је позвала родитеље у школу због туче. Родитељи су дошли у школу. Учитељица је рекла родитељима шта се десило. Родитељима није било драго што су то чули. Након тога родитељи су се наљутили на дјечаке. Дјечаци су слагали родитеље и рекли им да су их други дјечаци наговорили на тучу. Родитељи су им повјеровали. Родитељи су поново дошли у

школу и питали остале у разреду. Дјечаци се нису надали да ће родитељи доћи у школу. Родитељи су схватили да су их дјечаци слагали. Када су се вратили кући наљутили су се на дјечаке. Родитељи су опростили дјечацима уз обећање да их више неће лагати.

Прича је настјала на тему 9. Божије зајовијесџи, а настјала је џако џио је вјероучиџељ зајочео са џрвом реченицом, а свако дијете је додало џо једну наредну реченицу.

Ученици IV-1 разреда ЈУ ОШ „Милан Ракић” Буковица Велика са вјероучиџељом Небојџиом Негиџем

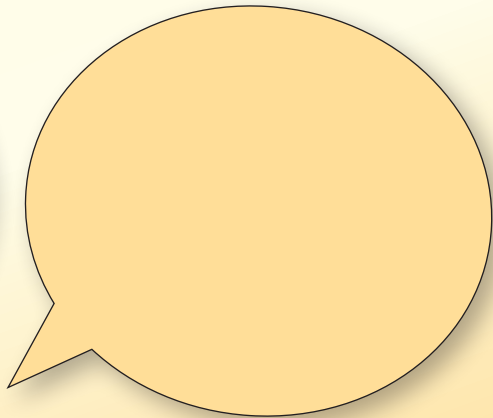
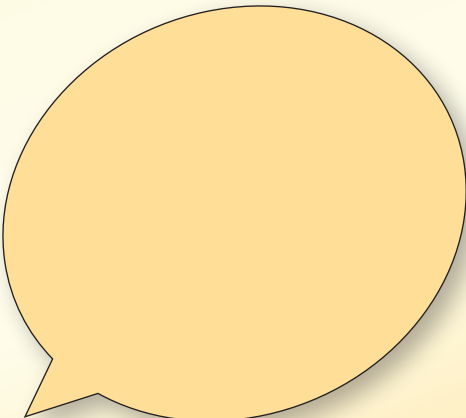
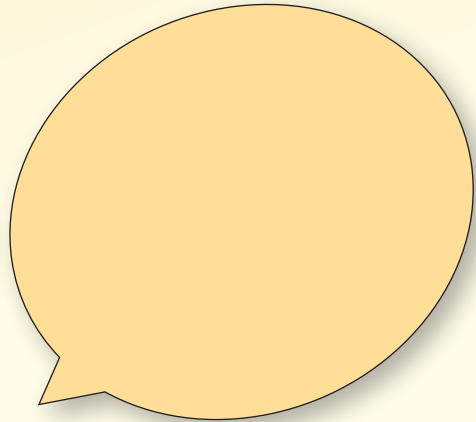
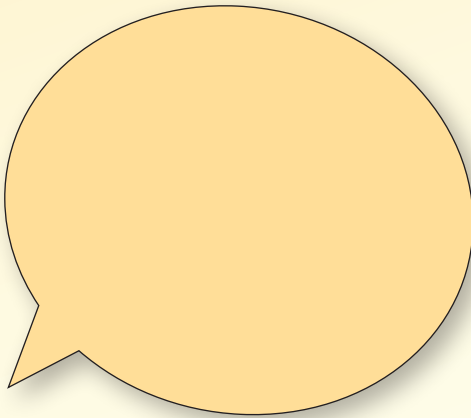
ХРИСТОС ЈЕ БИО ДЈЕЧАК

Христос је био тинејџер. Једном приликом непримијетно се удаљио од родитеља и отишао у Јерусалимски храм.

На икони је управо приказан Христос као дванаестогодишњи дјечак, значи био би VII разред. Ви сте данас у том узрасту.

Напиши о којим темама бисте разговарали са Христом, шта бисте му у повјерењу рекли?

УСАМЉЕНА НА БОЖИЋ

На Бадње вече, једном човјеку дође до руку слика испод које је писало „Усамљена на Божић”. На слици снијегом завијане кућице, свака свијетли као звјездица, вију се танки трачци дима из димњака. Осјећа се радост, весеље и топлина. Празник је.

Сви су на окупу, само је једна ситна, крхка Жена, племенитог лика, у скромном огртачу, сама. Наслоњена на тараде гледа пут освијетљених прозора. Сиротица, нема нигдје никог свог у овој благој ноћи. Загледао се боље и видио танак ореол изнад главе Усамљене Жене. Очи су му се испуниле сузама.

Па то Мати Божја, сама пред вратима, чека да се неко сјети Ње и Њевог Сина. Закупљени овоземаљским добрима, трпезом и обичајима, људи се не сјећају шта то они славе. Не сјећају се Онога због Кога су се окупили око трпезе, за којом за све има мјеста сем за Њега и Мајку Његову.

Ова слика је повукла бујицу мисли. Ни прије више од двије хиљаде година, када је на земљу дошао Богочовјек Христос, Творац и Цар, за Њега није било мјеста. А Пресвета Мајка није имала главу гдје да склони.

„И роди Сина Својега Првенца, и пови Га, и положи у јасле; јер им не бијаше мјеста у гостионици.” (Лк. 2, 7).

Па зар се ништа није промијенило за два миленијума?

Подигнути су дивно украшени храмови, освијетљени и удешени,

гдје пјевамо умилне божићне пјесме. Окитили смо куће бадњаком, јелком и даровима, али на једино мјесто гдје би Он желио да уђе, нема приступа.

Не пуштамо Га да уђе у наше срце. То би значило да морамо да се одрекнемо неких навика, да почнемо да се мијењамо.

И тако Га стално изневјеравамо, одлажући све за други дан, други празник, а живот пролази далеко од Бога. Нажалост, на крају тако и прође, јер нико не зна колико му је времена преостало.

Тада је почео да се моли: „Ти Који си се родио у Витлејему, да би нас оживио и спасао, учини највеће од свих чуда: обнови срца наша! Путевима којима Ти знаш врати нас Себи и избави нас од срамоте невјерја. Учини да Те не изгонимо из своје средине ове свете Божићне ноћи, као ни у остале дане нашега живота, него да Ти, Господе, увијек владаш у срцима Своје незахвалне дјеце која Те воле.”

ХИМНА ЉУБАВИ

БОЖИЋНА ВЕРЗИЈА

- Ако сам украсио свој дом гранама храста, сламом, украсима и лампицама, али нисам разумио значење Божића - онда сам само декоратер.
- Ако радим од јутра до вечери у кухињи, припремам килограме колача, пецива и специјалних посланица, позивам госте за савршено постављен сто, али у мом срцу нема радости због рођења Исуса - онда сам само кувар.
- Ако волонтирам у добротворним организацијама, пјевам пјесме у старачким домовима и сву штедњу дајем у добротворне сврхе, али немам љубав према својој породици - све је то бесмислено.
- Ако украшавам бадњак, постављам вертеп, учествујем у десетинама прослава и пјевам у хору, али нисам прихватио Исуса у своје срце - онда не разумијем најважнији смисао Божића.
- » Љубав према Христу прекида рад у кухињи, да би загрио дијете.
- » Љубав оставља украшавање стана, да би пољубио своју жену.
- » Љубав је дружељубива, не обраћа пажњу на стрес и недостатак времена.
- » Љубав не завиди прелијепој кући других и боји одабраних салвета.
- » Љубав не виче на дјецу, јер се врзмају око ногу. Напротив, она је благодарна што дјеца постоје и што нам се врзмају око ногу.
- » Љубав не даје само онима који могу да врате. Напротив, с великом радошћу даје онима који не могу дати ништа заузврат.
- » Љубав трпи све, покрива све, свему се нада, преноси све. Љубав никад не престаје.
- » Поклони ће бити употребљени и заборављени, колачи ће бити поједени, бадњак ће се осушити.
- » Али Божји дар за Божић, у Исусу Христу, остаће заувјек!

ВАСКРСЕЊЕ

ТЕМА ХРИШЋАНСКЕ ИСТИНЕ И ВЈЕРЕ

ТРОПАР НА ВАСКРС:

Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт победи, и свима у гробовима живот дарова!

Христово васкрсење је побједа живота над смрћу. То је дан све-човјечанске радости и мира. Цијели свијет у побједи васкрсења прима утјеху и весели се.

У рано јутро трећега дана по распећу Христовом, жене мироносице су дошле на гроб Христов, успут размишљајући ко ће им одвалити камен од гроба, да би Христа помазале мирисима. Када су стигле на гроб, од анђела добише питање и одговор: *Што њражише живоја међу мртвима? Није овдје, нејо усјаде...* (Лк.24,5-6). Онај који нам је обећао живот вјечни, постаде први примјер свима, да више смрт не влада људима.

- **Бог** је човјека створио за вјечност, за Царство небеско.
- У **Старом завјету** пише да је Бог: Бог Аврамов, Исаков, Јаковљев и других отаца Старог завјета.
- У **Новом завјету** настављамо-Бог је Бог: Светог оца Николаја, Светога Саве, Светог Василија

Острошког, али и свих људи који вјерују у Њега и живот вјечни.

- Бог није Бог смрти и нестанка, него Бог свега створеног, Бог живих, а не мртвих, јер су са Христом сви живи.

Ако Христос не васкрсне нема ни васкрсења нашеї (1.Кор.15,13). Апостол Павле васкрсење људи ставља у исту мјеру са Христовим, јер ако нема нашег васкрсења онда ни Христос не васкрсе. *Ако нема*

Христос отвара врата раја

васкрсења мртвих, њо ни Христос није устјао. А ако Христос није устјао, онда је њразна и ѡройовијед наша, ѡа ѡразна и вјера наша. (1.Кор.15,13-14). **Свеопште васкрсење** је очекивање свих хришћана. Нема радосније ни веће вијести од васкршњег поздрава *Христос васкрсе*. Васкршњи тропар је пјесма у којој су испуњене све пјесме и у којој су све пјесме сажете. Васкрс је празник над празницима, то је сми сао хришћанске вјере. Када би требали да дамо одговор какав то треба да буде човјек и ко је хришћанин, одговор би био: То је рођени Христос, васкрсли Богочовјек! Васкрсење је истински побједитељ смрти. *И нас, који дијасмо мртви збој тријеха, оживи са Христом – благодату сје сјасени. И с њим*

заједно васкрсе и заједно ѡсади на небесима у Христу Исусу (Еф.2,5-6). Зато апостол Павле и не схвата смрт више као коначну казну, већ као издављење и побједу. Истина Христовог васкрсења као историјског догађаја, по апостолу Павлу, зависи у потпуности од посљедњег догађаја, од свеопштег васкрсења мртвих.

У бесједи на Васкрс, Свети Јован Златоусти пита: *Гдје њи је, смртњи, жалац? Гдје њи је, ѡакле, ѡбједга?* (1.Кор.15,55), а онда даје исти одговор као и апостол Павле: *А Боју хвала који нам даде ѡбједгу кроз Госјода нашеја Исуса Христа* (1.Кор.15,57). *Посљедњи нејријател човјека–смртњи је ѡбјеђен: Јер као шјо у Адаму сви умиру, ѡако ће у Христу сви оживјети* (1.Кор.15,

Свети Јован Златоусти: БЕСЈЕДА НА ВАСКРС (одломак)

Ако је ко побожан и богољубив, нека се наслађује овим дивним и свијетлим слављем. Ако је ко благоразуман слуга, нека радујући се уђе у радост Господа свога. Ако се ко намучио постећи, нека сада прими плату. Ако је ко од првог часа радио, нека данас прими праведни дуг. Ако је ко дошао после трећег часа, нека празнује са захвалношћу. Ако је ко стигао после шестог часа, нека нимало не сумња, јер ничим неће бити оштећен. Ако је ко пропустио и девети час, нека приступи не колебајући се нимало. Ако је ко стигао тек у једанаести час, нека се не плаши закашњења: јер овај дивни Господар прима последњег као и првог, одмара онога који је дошао у једанаести час, као и онога који је радио од првога часа. И последњег милује и првога двори; и ономе даје, и овоме дарује; и дјела прима, и намјеру цјелива; и дјелање цијени, и принос хвали. Стога дакле, уђите сви у радост Господа свога; и први и други, плату примите...

22). Први Адам нам смрт донесе, а Христос (други Адам) смрт уништи.

НЕДЈЕЉА ЈЕ ПРАЗНИК ВАСКРСЕЊА

Недјељном Литургијом прослављамо празник Христовог васкрсења. То је блага вијест, која се јавља и прославља сваке недјеље. Празник Васкрсења Христовог увијек пада у недјељу. Због толиког значаја свака недјеља у току године посвећена је Васкрсењу. Руси недјељу називају *воскресеније*, а Грци *Κυριακή* – дан Господњи, на тај начин показујући величину и значај тога дана.

Бијели анђео, Манастир Милешева

ЧИТАЈМО СВЕТО ПИСМО

И пошто прође субота, Марија Магдалина и Марија Јаковљева и Саломија купише мирисе да дођу да га помажу. И врло рано у први дан недјеље дођоше на гроб око изласка сунца. И говораху међу собом: Ко ће нам одвалити камен од врата гроба? И погледавши видјеше да камен бјеше одваљен; а бјеше врло велики. И ушавши у гроб, видјеше младића обучена у бијелу хаљину гдје сједи с десне стране; и уплашише се. А он им рече: Не плашите се. Исуса тражите Назарећанина, распетога. Устаде, није овдје; ево мјеста гдје га положише. Него идите и кажите ученицима његовим и Петру, да ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете га видјети, као што вам рече. И изишавши побјегоше од гроба, јер их ухвати страх и трепет, и ником ништа не казаше, јер се бојаху. А Исус, васкрснувши рано у први дан недјеље, јави се најприје Марији Магдалини, из које бјеше истјерао седам демона. И она отиде те јави онима што су били с њим, који плакаху и ридаху. А они чувши да је жив и да га је она видјела, не вјероваше. А послије тога јави се на путу двојици од њих у другоме обличју, кад су ишли у село. И они отишавши јавише осталима; али ни њима не вјероваше. Најпослије јави се њима Једанаесторици када бијаху за трпезом, и прекори их за њихово невјеровање и окорјелост срца, што не вјероваше онима који га видјеше васкрслога. И рече им: Идите по свему свијету и проповиједајте јеванђеље сваком створењу (Мк.16, 1-15).

ОПРЕМАЊЕ КАБИНЕТА ВЈЕРОНАУКЕ У ЈУ ОШ „МИЛАН РАКИЋ” БУКОВИЦА ВЕЛИКА-ДОВОЈ

Мисијски фонд Епархије зворничко-тузланске наставио је опремање кабинета за Православну вјеронауку. Захваљујући новчаној помоћи Катихетског одбора СПЦ у Републици Српској и Федерацији БиХ опремљен је кабинет у ЈУ ОШ „Милан Ракић” Буковица Велика. У склопу опремања кабинета купљене су тракасте завјесе за прозоре, телевизор са носачем, магнетна табла, карте, иконе, кандило, ормар за књиге и окречен је кабинет. Такође, набављено је и преко 40 књига за кабинет које дјеца могу користити за проширивање знања из православне вјеронауке и историје Српске цркве.

Овим опремањем кабинета веома је побољшан квалитет наставе у овој школи. Спајањем телевизора на интернет вјероучитељ је у могућности да визуелно прикаже оно о чему дјеци прича на часу, као и да користи разне квизове како би час био што занимљивији дјеци. Вјероучитељ и управа школе су веома захвални Мисијском фонду Епархије зворничко-тузланске и РПЗ-у на овој донацији.

Вјероучитељ
Небојша Недић

ЦАРЕ НЕКЕСКИ

ЦАРЕ НЕКЕСКИ, УТРЕШНТЕЉУ, ДУШЕ НСТИНЕ, КОЈИ СИ СВУДА ПРИСУТАН И СВЕ
ИСПУЊАКАШ, РИЗНИЦЕ ДОКАРА И ДАКАОЧЕ ЖИКОГА, ДОБРИ И УСЕДИ СЕ У НАС
И ОЧИСТИ НАС ОД СВАКЕ НЕЧИСТОТЕ И СПАСИ, СЛАВИ, ДУШЕ НАШЕ.

КОГОРОДНИЦЕ ДУЕКО

КОГОРОДНИЦЕ ДУЕКО, РАДУЈ СЕ СЛАГОДАТНА МАРИЈО, ГОСПОД ЈЕ
С ТОБОМ, СЛАГОСЛОУКЕНИ СИ ТИ МЕТУ ЖЕНАМА И СЛАГОСЛОУКЕНИ
ЈЕ ПЛОД УТРОБЕ ТКОЈЕ, ЈЕР СИ РОДИЛА СПАСИТЕЉА ДУША НАШИХ.

ЉУБИ Господа Бога свога свим срцем својим
и свом душом својом и свим умом својим
и свом снагом својом.

ЉУБИ БЛИЖЊЕГА СВОГА КАО САМОГА СЕБЕ.

СВЕТИ САВА И СЕЉАЦИ

Неким сељацима обилато родили ораси. Прикупивши орахе, покушају да их вилама убаце на таван. Мучили се тако, мучили, али нису успјели да убаце ни један.

Наиђе туда Свети Сава и виде шта раде. Посавјетова их да орахе прво ставе у цакове и тако односе

на таван. Сељаци га послушаше. Послије неког времена свјетитељ опет наиђе туда и видје како пуне цакове орасима да би их пренијели на таван. Он упита сељаке ко их је томе научио? - „Неки божји човјек”, одговорише они а Свети Сава их благослови и пође даље.

